

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گیلان

دانشکده پرستاری امامی شهید شریعتی

aparat.com/NurseAfshari

کد پوشش دانشجویان

Dress Code

در کلیه عرصه های بالین

بادپروا

کارشناس ارشد ویژه پرستاری

واحد امور بالینی دانشکده پرستاری مامایی شهید بهشتی رشت

هدف از تعیین ضوابط و پوشش برای دانشجویان دستیابی به موارد زیر است :

۱- احترام به ارزش های دینی و فرهنگی جامعه

۲- جلب اعتماد مددجویان و آحاد جامعه به پرستاران

۳- رعایت موازین حرفه ای و حفظ اعتبار تاریخی پرستاری

۴- پیشگیری از انتقال عفونت

۵- حفظ سلامت و پیشگیری از آسیب

روپوش

پوشش دانشجویان باید به گونه ای باشد که باعث انتقال الودگی به بیماران کارکنان و محیط بالین نشود

در کلیه عرصه عای بالینی پوشیدن یونیفرم ضروری است

به منظور جلوگیری از انتقال عفونت یونیفرم دانشجویان تنها باید در عرصه بالین استفاده شود

یونیفرم دانشجویان باید تمیز و اتو کشیده باشد

روپوش دانشجویان دختر یا پسر باید سفید باشد

دگمه های روپوش باید همیشه بسته باشد

روپوش باید گشاد و آزاد باشد. پوشیدن روپوش تنگ و چسبان ممنوع است.

شلوار

به منظور کنترل عفونت بیمارستانی پوشیدن شلواری که در خارج از بیمارستان پوشیده می شود مثل شلوار جین در بیمارستان ممنوع است .

شلوار دانشجویان دختر و پسر باید مشکی پارچه ای یا کتانی باشد

مقنعه

دانشجویان دختر باید از مقنعه مشکی استفاده کنند .

موها باید کاملاً در زیر مقنعه پوشیده باشد .

بلندی مقنعه باید روی سرشانه ها را بپوشاند .

کفش

به دلایل ایمنی کفش دانشجوی باید بسته بوده راحت باشد و از پای دانشجوی در برابر صدمات و ترشح مایعات آلوده محافظت کند
اکیدا توصیه می شود که کفش بیمارستان در خارج از محیط بیمارستان مورد استفاده قرار نگیرد .

رنگ کفش باید تیره مشکی یا سورمه ای باشد
کفش بیمارستان باید به طور منظم تمیز شود.
پاشنه کفش باید متناسب و بی صدا باشد پوشیدن کفش های صدا دار در بخش ممنوع است .

پوشیدن صندل چکمه و کفش پاشنه بلند در بخش ممنوع است

کارت شناسایی

کلیه دانشجویان باید دارای کارت شناسایی عکس دار باشند که از طرف دانشکده صادر شده باشد

اندازه کارت باید به نحوی باشد که نام دانشجو از فاصله ۵/۱ متری قابل خواندن باشد .

کارت شناسایی باید روی یونیفرم دانشجو نصب شود .

کارت دانشجویی باید کاملاً در معرض دید و بالاتر از سطح کمر روی یونیفرم دانشجو نصب شود. نباید به جیب روپوش نصب شود .

ناخن ها

ناخن ها باید تمیز کوتاه و مرتب نگه داشته شود .

استفاده از ناخن مصنوعی مجاز نمی باشد .

کاشت ناخن ممنوع است.

استفاده از لاک مجاز نمی باشد .

بقایای لاک های فرسوده باید کاملاً از روی ناخن پاک شوند.

زیورات و آرایش

استفاده از عطر و ادکلن و لوسیونهای معطر می تواند باعث تشدید تهوع استفراغ حملات اسهال و سایر علایم شود لذا استفاده از عطرهای تند مجاز نمی باشد دانشجویان دختر و پسر موظف به رعایت شعایر اسلامی هستند.

دانشجویان دختر باید ساده و بدون آرایش باشند .

استفاده از آرایش غیر معمول و محاسن برای دانشجویان پسر ممنوع است

استفاده از انگشتر تراش دار دستبند و هر گونه جواهر در دست ها بدلیل انتقال عفونت ممنوع است . حلقه باید صاف و بدون تراش باشد .

نصب حلقه یا نگین به بینی ابرو زبان و کلا نواحی قابل رویت بدن ممنوع است .

انواع خالکوبی نباید رد نواحی قابل رویت بدن باشد .

استفاده از ساعت مچی بلامانع است .

به همراه داشتن گوشه پزشکی جز یونیفرم دانشجو محسوب می شود.

دانشجویان باید به منظور بررسی وضعیت مددجو و تهیه گزارش از گوشه اختصاصی خود استفاده کنند .

مسئولیت حفظ گوشه پزشکی بر عهده دانشجو خواهد بود .

وسایل همراه

دانشجویان باید همیشه خودکار ابی و قرمز مداد و پاک کن را همراه خود داشته باشند .

به همراه داشتن یک قیچی کوچک در جیب ضروری است

دانشجویان باید جهت ثبت موارد آموزشی یک دفترچه یادداشت به همراه داشته باشند .

جراحات

هرگونه زخم باز یا عفونی باید کاملاً توسط پانسمان پوشیده شود.

تلفن همراه

به همراه داشتن تلفن همراه در بخش بلامانع است

زنگ تلفن همراه باید کاملاً بی صدا باشد

در هنگام مراقبت از بیمار و انجام روش‌های درمانی و تشخیصی صحبت کردن با تلفن همراه اکیداً ممنوع است

صحبت کردن با تلفن همراه فقط در شرایط اضطراری و خارج از اتاق بیمار مجاز می‌باشد

صحبت کردن با تلفن همراه نباید باعث اختلال در سکوت و آرامش بخش و استراحت بیمار شود

مکالمات با تلفن همراه باید بسیار کوتاه بوده اختلالی در روند انجام وظیفه دانشجوی پرستاری ایجاد نکند.

تصویر برداری از مددجو

هرگونه تصویر برداری به هر منظور و با هر وسیله ای نظیر تلفن همراه در کلیه محیط های درمانی ممنوع است .

در صورت مشاهده تصویر برداری غیرقانونی واحد دانشجو مطابق قوانین برخورد خواهد شد .

کدها و مقررات اخلاق حرفه ای پرستاری

هر حرفه ای که به طور مستقیم با ارباب رجوع برخورد دارد، نیازمند اخلاق

می باشد. اخلاق حرفه ای برای همه مشاغل ضروری است اما در این میان در

رشته های علوم پزشکی که رسالت آنها ارائه خدمات بهداشتی، مراقبتی،

درمانی و توانبخشی در بالاترین سطح آن به مددجویان و افراد جامعه می

باشد ضرورت بیشتری دارد زیرا رفتار اخلاقی حرف علوم پزشکی در بهبود

سلامتی افراد نقش موثری دارد.

1. توانایی ها و محدودیتهای خود را در خصوص ارائه خدمات بشناسید.

2. با ارتقاء دانش و مهارت، شایستگی های خود را افزایش دهید.

3. مسئولیت های حرفه ای، قانونی و اخلاقی خود را بشناسید.

4. در ارائه خدمات، وجدان کاری، از خودگذشتگی و مسئولیت پذیری داشته باشید.

5. در ارائه خدمات، شان و منزلت مددجویان را حفظ کنید.

6. در ارائه خدمات، صداقت، انصاف، احترام و ادب و مهربانی را رعایت نمایید.

7. در ارائه خدمات، تفاوت های فرهنگی، آداب و رسوم، مذهب و زبان مددجویان را

در نظر بگیرید و به دور از تبعیض رفتار کنید.

8. اطلاعاتی که از مددجو به دست می‌آورد و اسرار وی را فاش نکنید و به وی بگویید که ممکن است برای مشاوره و درمان، برخی از اطلاعات با سایر اعضای تیم درمان در میان گذاشته شود.
9. در ارائه خدمات، حریم خصوصی مددجویان را حفظ کنید.
10. به استقلال فردی مددجویان احترام گذاشته و قدرت اختیار آنها را سلب نکرده و به رضایت آگاهانه پایبند باشید.
11. همواره در ارائه خدمات به اصل عدم ضرر رساندن و برتری منافع مددجو توجه داشته باشید.
12. همواره دانش خود را به روز کرده و مراقبتهای خود را بر اساس تحقیقات معتبر ارائه دهید.
13. بر اساس قوانین، اخلاق، شرع و شواهد علمی تصمیم‌گیری کنید.
14. همواره محیطی امن برای مددجویان خود فراهم کنید.

15. خدمات و مراقبت‌های خود را با بیشترین کیفیت ارائه دهید و به صورت دقیق ثبت و گزارش کنید.

16. خدمات را به موقع انجام داده و پیگیر باشید.

17. دریافت و اجرای دستورات پزشك را به صورت مکتوب انجام دهید.

18. هنگام ارائه خدمات خود را معرفی کرده و با روی خوش با مددجویان رفتار کنید.

19. با مددجویان و همراهان ارتباط موثر همراه با احترام برقرار کنید بطوریکه اضطراب آنها کاهش یافته و نیازهای آنها برطرف شود.

20. با زبانی ساده، روان و روشن و در سطح فهم و درک مددجو سوال پرسید و در مورد پاسخهای مددجو قضاوت نکنید.

21. اصل صداقت را در برخورد با مددجویان و همراهان رعایت کنید.

22. خدمات و مراقبتهای خود را صرف نظر از جنس، سن، نژاد، وضعیت اقتصادی، فرهنگ و

باورهای سیاسی مددجو ارائه دهید.

23. در مواردی که شاهد نقض حقوق بیماران یا همکاران خود هستید به مراجع مربوطه گزارش

دهید.

24. نیازهای آموزشی مددجو را به طور واضح برای وی و همراه توضیح دهید.

25. با همکارانی ها، اساتید و همکاران بالینی ارتباطی همراه با احترام، همدلی، اعتماد، حمایت و

به دور از استرس داشته باشید و در جهت ایجاد جوی سالم و اخلاقی کوشا باشید.

26. به دانش، تخصص، تجربه، احساسات و عقاید هم گروهی ها، اساتید و همکاران بالینی

احترام بگذارید.

27. در محیط بالینی برای سایر حرفه ها احترام و ارزش قائل باشید.

28. نسبت به حقوق مادی و معنوی خود آگاه باشید و در جهت احقاق آنها اهتمام بورزید.

29. در حفظ سالمته جسمی، روانی و اجتماعی خود کوشا باشید تا بتواند خدمات را با کیفیت بهتری ارائه دهید.

30. با موضوعات پژوهشی رشته خود آشنا بوده و در جهت انجام پژوهش های کاربردی و جلب نظر مسئولین جهت انجام آنها تلاش کنید.

31. به افراد و گروه های آسیب پذیر کودکان، سالمندان، افراد ناتوان جسمی و ذهنی، بیماران روانی توجه ویژه کنید.

32. به گونه ای رفتار کنید که اعتبار و حیثیت حرفه شما زیر سوال نرود.

33. ضمن توجه به سلامت در سطح محلی، در راستای حصول اهداف سلامت در سطح ملی و ج

34. در بحران ها و حوادث طبیعی همچون جنگ، زلزله، سیل، همه گیری بیماریها و مانند آنها مسووليتها و وظایف خود را با در نظر گرفتن احتیاطات الزم انجام دهد.

35. از پذیرش هرگونه هدیه یا امتیازی از مددجو/ بیمار یا بستگان وی، که ممکن است موجب معذوراتی در حال یا آینده شود پرهیز کند.

36. دانش و تجربه حرفه ای خود را با سایر همکاران در میان گذارید. 37. با تیم درمان ارتباط متقابل مبتنی بر اعتماد برقرار کنید.

38. رابطه استاد و دانشجو در محیط های علمی، آموزشی و تحقیقاتی، باید مبتنی بر شان و اخالق حرفه ای توأم با احترام باشد.

39. در موارد استفاده از بیمار در آموزش دانشجویان، حقوق بیمار و ملاحظات اخالقی مرتبط، باید به طور دقیق و کامل رعایت شود

40. در صورت عدم همکاری مددجو/ بیمار یا خانواده وی در آموزش دانشجو، نباید روند رایه خدمات به او تحت تاثیر قرار گیرد.

41. در صورت فعالیت در حوزه پژوهش، باید ضمن گذراندن دوره های آموزشی الزم، از اصول و قواعد پژوهش مطلع و با راهنماهای اخالق در پژوهش عمومي و اختصاصي كشوري آشنا و به آنها ملتزم باشید.

42. روپوش دانشجو باید سفید، بلند، غیر چسبان، با آستین بلند و داراي آرم دانشگاه علوم پزشکی گیلان و شلوار باید بلند متعارف و در شان حرف پزشکی باشد.

43. در محیط کار باید تمامی دکمه های روپوش بسته باشد و از کارت شناسایی معتبر داراي عکس - حرف اول نام - نام خانوادگی- آرم دانشگاه بر روی پوشش در ناحیه سمت چپ سینه استفاده شود.

44. جوراب دانشجو باید ساده و بلند باشد و از کفش طبی و مناسب که هنگام راه رفتن صدا نداشته

باشد استفاده شود

45. استفاده از وسایل زینتی ممنوع است.
46. دانشجویان حرف پزشکی الگویی نظافت و بهداشت فردی هستند لذا تمیزی و آراستگی ظاهر و بهداشت در تمامی محیط های آموزشی علوم پزشکی از ضروریات است.
47. ناخنها باید کوتاه و تمیز (جهت کاهش شانس انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران) و بدون الک باشد.
48. آرایش غیر متعارف صورت و استفاده از تاتو، حلقه و نگین در بینی و هر قسمت از صورت ممنوع است.
49. جویدن آدامس و استعمال دخانیات در کلیه زمانهای حضور فرد در محیط های آموزشی ممنوع است.
50. در زمان حضور در کلاس، بخش، آزمایشگاه و در بالین بیمار تلفن همراه باید خاموش باشد و در سایر زمانها، استفاده از آن به حد ضرورت کاهش یابد.

سو گند نامه پرستاري

به نام خداوند بخشنده ي مهربان

بارالها تورا سپاس می گویم که افتخار خدمت به انسانها را به من عطا نمودی و من را در دایره لطف و عنایت خود قرار دادی تا پرستار باشم.

من در پیشگاه با عظمت و در مقابل این جمع ، به این کتاب آسمانی سوگند یاد می کنم به تمامی انسانها از هر رنگ و نژاد و ملیتی ، احترام گذاشته و با تمام توان در راه ارتقاء سلامت آنان بکوشم و همواره به اساتید و کسانی که به من آموزش داده اند احترام بگذارم .

من سوگند یاد می کنم همواره علم ، اخلاق و صداقت را سرلوحه کار خود قرار دهم و سلامت مددجویان را بر همه چیز مقدم بدانم و راز نگهدار بیماران باشم.

به خداوند تبارک و تعالی سوگند یاد میکنم تا با تمام توان از هویت حرفه ای خود دفاع نمایم. من سوگند یاد می کنم دانش و مهارت خود را همواره ارتقاء دهم و در هیچ زمانی از آموختن غافل نباشم .

من در پیشگاه پروردگار یکتا سوگند یاد می کنم همواره در جهت حفظ استقلال و سربلندی ایران اسلامی کوشا باشم.